

LOVRENC NA POHORJU

Pihalna godba PGD Lovrenc na Pohorju

Lovrenška gasilska godba, današnja godba na pihala PGD Lovrenc na Pohorju, je nastala iz Skačejeve kapele (godbe). Sestavljali so jo kapelnik Franc Skačej in njegovih devet sinov. Imeli so svoje instrumente, vaje pa so potekale kar v domači gostilni. Po smrti očeta Franca je mesto kapelnika prevzel sin Štefan, ki je k sodelovanju povabil še druge fante iz domače fare. Okoli leta 1930 je godba imela že prve nastope v novi zasedbi. Zaradi preobilice dela je igranje kapele kmalu zamrlo. Štefan Skačej je leta 1932 prodal instrumente gasilskemu društvu Lovrenc na Pohorju. Istega leta je bila pod okriljem gasilskega društva ustanovljena gasilska godba. Prvi kapelnik gasilske godbe je bil g. Ferdinand Forstner, ki je godbo vodil več kot 20 let. Leta 1943 je bilo zaradi malega števila godbenikov delo godbe za nekaj časa prekinjeno. Po II. svetovni vojni, leta 1945, sta kapelnik Ferdinand Forstner in Gabrijel Perkljič sklicala bivše godbenike in k sodelovanju povabila še nove člane, ki so želeli igrati. Posledice vojne so bile vidne tudi na instrumentih. Veliko je bilo poškodovanih, nekaj so jih popravili sami, kupili pa so tudi nove. Začeli so z rednimi vajami, kmalu pa tudi z nastopi na proslavah, paradah, veselicah in podobnih priložnostih. Leta 1965 je Ferdinand Forstner predal taktirko Gabrijelu Perkljiču, ki je godbo vodil nadaljnjih 12 let. Leta 1968 je godba zaradi finančnih in drugih težav ponovno prenehala z delovanjem. Instrumenti so bili 6 let pospravljeni v gasilskem domu. Nekateri gasilci so že razmišljali o prodaji glasbil. Saj ni bilo nikogar, ki bi igral nanje. Po zaslugi takratnega predsednika gasilskega društva Mirka Toreja so se začele porajati ideje o ponovni oživitvi godbe. Pod Torejevo parolo »Naši pobi bojo še špilali« so se ponovno aktivirali nekateri stari godbeniki. Franc Beškovnik je v svoji čevljarški delavnici vpisoval nove kandidate in kmalu so začeli z vajami. Starejši godbeniki so učili mlajše, oblikovale so se sveže melodije na instrumentih, ki jih je marsikdo prvič imel v rokah. Prvi toni novo sestavljene godbe so zazveneli pod taktirko Gabrijela Perkljiča. Občuten napredek se je začel, ko je taktirko prevzel gospod Zavernik. Njegovo načelo, ki se ga godbeniki držijo še danes, je bilo »ustvarjati tone, ki bodo razveseljevali tako godbenike kot publiko«. Vendar pa so kmalu nastopili neugodni časi, saj je bilo denarja za podporo delovanja ljubiteljskih dejavnosti vedno manj. Zaradi nastale krize je godbo zapustil takratni kapelnik, gospod Zavernik. Njegovo delo je nadaljeval vojaški dirigent Vili Klampfer. Pod njegovim vodstvom se je kar nekaj fantov in deklet naučilo igrati instrumente in članstvo v godbi se je povečalo. Delo godbenikov je potekalo pod budnim očesom in moralno podporo Mirka Toreja, za kar mu je takratni kapelnik Vili Klampfer priredil eno izmed koračnic, poimenovano »Torejeva koračnica«. Igranje godbenikov je pod Klampferjevo taktirko močno napredovalo. Zvrstili so se številni nastopi, med katerimi moramo še posebej omeniti parado ob 100 letnici gasilskega društva leta 1977, sodelovanje na reviji gasilskih godb Slovenije, kar so kasneje še večkrat ponovili, nastop na paradi ob Kongresu gasilske zveze Slovenije in še bi lahko naštevali. Po nekaj uspešnih letih je kapelnik Klampfer godbo zapustil, le-ta je ostala brez strokovnega vodje. Čez čas je mesto kapelnika prevzel mlajši dirigent Marjan Kovačič. V tem obdobju se je oblikovala tudi skupina mažoret, ki so s svojim plesom popestrile nastope godbenikov. Tudi obdobje Kovačiča in mažoretne skupine se je kmalu izjalovilo, saj ni bilo ne časa ne pravega interesa za nadaljevanje strokovnega vodenja godbenikov. A vendar so le-ti vztrajali s svojimi melodijami naprej. V osemdesetih letih sta si funkcijo kapelnika izmenjala še Beno Šumer in Emil Kamnik, oba le za kratek čas. Leta 1991, ko je zapihal nov veter za Slovenijo, je zapihal tudi nov veter v godbi. Vlogo kapelnika je prevzel Branko Andrej. Napredovanje v godbi se je videlo takoj, tudi na proslavi 900 letnice Lovrenca na Pohorju, kjer jim je za odličen nastop čestital takratni

predsednik republike Slovenije Milan Kučan, pa tudi številni takratni ministri in politični vrh. V počastitev te obletnice je bila v Lovrencu organizirana revija gasilskih godb Slovenije. Glas godbe se je širil izven domačega kraja. Tako so godbeniki nastopili v Lipici, Kranjski Gori, Ljubljani ... in se udeleževali državnih in mednarodnih tekmovanj. Izpostavimo tekmovanje gasilskih godb Evrope, kjer so dosegli drugo in tretje mesto. So ponosni člani pihalnih orkestrrov Slovenije in člani Javnega sklada za ljubiteljsko kulturo. Pod vodstvom Branka Andreja so posneli tudi kaseto z dvanajstimi skladbami. Leta 1998 so na pobudo takratnega predsednika Kulturnega društva Stanka Šlaga sodelovali z Gradsko godbo otoka Visa. To prijateljstvo je vmes usahnilo in ponovno oživelo leta 2013 in traja še do današnjih dni. Vsako leto si člani teh dveh godb izmenjajo gostovanje, poleti na Visu in pozimi v Lovrencu. Pod taktirko Branka Andreja je prvomajska budnica postala tradicionalna stalnica godbenikov. Jeseni 2010 je zapihal nov veter v godbi. Vlogo kapelnika je prevzel Jani Lorber, ki je načrtoval novo smer lovrenške godbe. »Gradili bomo na temeljih, ki so jih dobro postavili kapelniki pred menoj,« so bile njegove pozdravne besede in zaradi katerih je postal naš. Leta 2012 je godba praznovala 80 let delovanja pod okriljem gasilskega društva.¹

---

¹ Bogdan Španbauer, predsednik Pihalne godbe PGD Lovrenc na Pohorju